

Ministerie Economische Zaken
Reactie via Internet:
<http://www.internetconsultatie.nl/gedwongenverkoop/reageren>

Amsterdam, 6 juli 2013

Geachte dames en heren,

Tot 7 juli 2013 heeft uw Ministerie partijen in de gelegenheid gesteld om een reactie in te dienen op het consultatievoorstel van de op de Telecommunicatiewet ("Tw") en het Frequentiebesluit ("Fb") gebaseerde ministeriële regeling 'Regeling selectieprocedure bij gedwongen verkoop' (de "Regeling"). Vodafone Libertel B.V. ("Vodafone") dient hierbij haar reactie in. Die reactie ziet uitsluitend op de 'gedwongen verkoop', niet op de voorgestelde aanpassing van het BUDE.

Algemene opmerkingen:

1. Vodafone meent dat het een correct uitgangspunt is dat bij gedwongen verkoop de oorspronkelijke voorwaarden en voorschriften/beperkingen van de vergunning in stand blijven. Het zou onjuist zijn (concurrentieverstorend werken) indien voorwaarden en voorschriften zouden kunnen worden gewijzigd ten voordele van de partij die de vergunning overneemt. Dit zou naar het oordeel van Vodafone – in ieder geval in de toelichting – nader uitgewerkt moeten worden. Het kan bijvoorbeeld niet zo zijn dat een vergunningvoorschrift dat de mogelijkheden van overdracht van de vergunning beperkt (zoals die bijv. in de recente zogenaamde multibandveiling zijn opgenomen), in het geval van een gedwongen verkoop zouden komen te vervallen.
2. Dat er tijdens een gedwongen verkoop in geval van schaarste een zwaarwegend belang is bij vertrouwelijkheid, om te garanderen dat de verdelingsprocedure niet wordt gestoord, onderschrijft Vodafone van harte. De in de Regeling opgenomen

Vodafone Libertel B.V.
Simon Carmiggeltstraat 6,
1011 DJ Amsterdam

vodafone.nl

vertrouwelijkheidsbepaling is echter ontoereikend. De vertrouwelijkheidsbepaling is te vaag geformuleerd om partijen in dit proces voldoende (rechts)zekerheid te bieden over welk handelen wel en niet in strijd zou komen met deze bepaling. Dat leidt ertoe dat de bepaling (te) zeer beperkend is voor het handelen van geïnteresseerde partijen, zoals Vodafone voor en tijdens de Multi-band veiling ervaren heeft ten aanzien van art.16 van de Regeling aanvraag- en veilingprocedure vergunningen 800, 900 en 1800 MHz

3. Vodafone is een voorstander van transparantie van informatie die de (her)verdeling van vergunningen betreft, ook in het geval van gedwongen verkoop. Naar haar oordeel zou in de Regeling moeten worden opgenomen dat de 'vertrouwelijke informatie' (artikel 1 lid c van de Regeling) nádat de (gedwongen) overdracht heeft plaatsgevonden niet langer vertrouwelijk is. De Minister zou alle relevante informatie na een dergelijke procedure openbaar moeten maken.

4. Vodafone meent dat in het geval van een gedwongen verkoop waarbij de 'latende vergunninghouder' zelf tot verkoop overgaat, een mechanisme in de Regeling ingebouwd dient te worden dat waarborgt dat de 'latende vergunninghouder' met inachtneming van concurrentiebelangen (althans bij schaarste) tot verkoop overgaat. De opmerkingen in de toelichting bij de Regeling dat de 'latende vergunninghouder' gebonden zou zijn aan de beginselen van gelijke behandeling en het laten meedingen van alle gegadigden, zijn - gelet op de contractsvrijheid - naar het oordeel van Vodafone niet van toepassing. Een private marktpartij is niet gebonden aan het gelijkheidsbeginsel; hij mag – zonder nadere wettelijke regeling hierover – zelf de keuze maken met welke partij hij contracteert. Dit betekent dat de 'latende vergunninghouder' de mogelijkheid heeft om de concurrentie belangen van andere gegadigde partijen te veronachtzamen. Dat is een belang dat de wetgever zou moeten behartigen, hetgeen enkel kan door de 'latende vergunninghouder' in de Regeling te verplichten bij de verkoop rekening te houden met deze belangen.

Specifieke opmerkingen:

1. Hoewel Vodafone het doel van de Regeling – de snelle herverdeling van spectrum in het kader van doelmatig spectrumbeheer – van harte onderschrijft, lijken haar de in de Regeling genoemde termijnen (te) kort om in een zorgvuldige procedure tot overdracht van het spectrum te komen. Dat betreft de termijnen in de artikelen 2, 4 en 11, die naar het oordeel van Vodafone elk met minimaal enkele weken verlengd zouden moeten worden, althans waartoe de mogelijkheid tot verlenging onder omstandigheden door de Minister geboden moet kunnen worden.

2. In artikel 3 (aanhef en onder a) Regeling wordt bepaald dat de Minister in het besluit tot gedwongen verkoop o.a. vaststelt welke "aanvullende eisen" er zullen gelden. Dit is een zeer open geformuleerde bepaling. Vodafone verzoekt in de definitieve regeling meer duidelijkheid te geven over de soort aanvullende eisen dat kan worden gesteld (en ook het soort aanvullende eisen dat niet kan worden gesteld).

3. Vodafone verzoekt om nadere duiding van de bedoeling en de reikwijdte van artikel 5 lid 2 en 3 Regeling waarin is bepaald dat een aanvrager maar één aanvraag mag indienen, en dat "met elkaar verbonden instellingen als bedoeld in artikel 6.24, tweede lid, van de Mediawet 2008" maar één aanvraag mogen indienen. Betekent dit laatste dat enkel in het geval van gedwongen verkoop van omroepvergunningen (en niet van telecommunicatievergunningen) een 'groepsverbod' geldt? En hoe verhoudt zich deze bepaling tot het vijfde lid van artikel 22 van het Frequentiebesluit?

4. Vodafone meent dat in de Regeling een bepaling ontbreekt voor het geval de partij die – met toestemming van de Minister – de vergunning koopt na gedwongen verkoop, de koopprijs niet betaalt. Bijv. in geval van verdeling via een veiling: krijgt de partij die de op één na hoogste bieding heeft gedaan dan automatisch het recht om de vergunning te kopen?

5. Artikel 13 van de Regeling zou naar het oordeel van Vodafone in het belang van eventuele rechtsbescherming moeten worden aangepast: toegevoegd zou moeten worden binnen welke termijn de Minister de tenaamstelling wijzigt, en toegevoegd zou moeten worden dat de Minister het besluit tot wijziging van de tenaamstelling (binnen een bepaalde termijn) in de Staatscourant publiceert.

Wetstechnische opmerkingen:

1. In artikel 1 zou onderdeel a gewijzigd moeten worden in: "aanvrager: degene die een aanvraag tot verlening van toestemming voor overdracht als bedoeld in artikel 20 van het besluit heeft ingediend;"

2. Aan artikel 1 zou een onderdeel e en f moeten worden toegevoegd met de definitie van de Telecommunicatiewet en het Frequentiebesluit.

3. Vodafone werpt de vraag op of artikel 3 van de Regeling een onvoldoende wettelijke basis heeft. De inhoud van deze bepaling lijkt niet aan te sluiten bij de regelgevingsopdracht in de artikelen 21, 22 en 23 van het Frequentiebesluit.

4. . Vodafone meent dat in artikel 5 lid 1 moet worden toegevoegd dat een "daartoe strekkend formulier" wordt vastgesteld door de Minister. Vergelijk artikel 4:4

Algemene wet bestuursrecht. Voorts verzoek Vodafone de Minister na te denken over de praktische invulling van de eis dat het oorspronkelijke formulier moet worden gehanteerd. Dat zal in voorkomende gevallen niet meer (digitaal) beschikbaar zijn en/of verwijzen naar oude regelgeving, zodat het invullen daarvan op allerlei praktische problemen kan stuiten.

6. In artikel 5 lid 4 en artikel 6 lid 3 Regeling wordt uitgegaan van indiening per post of persoonlijke overhandiging van een aanvraag om toestemming. Hoe verhoudt zich deze (ouderwetse) methode met de doelstellingen van de rijksoverheid om over te gaan tot een digitale manier van (betrouwbare) communicatie met burgers? Waarom wordt niet de mogelijkheid van digitale indiening van de aanvraag geboden?

7. In artikel 10 zou naar het oordeel van Vodafone het woord "alsnog" moeten vervallen; dit is onnodig verwarrend.

Graag geven wij desgewenst een nadere toelichting op onze reactie.

Met vriendelijke groet,

Walter Kroeze
Manager Regulatory Affairs
Mobile: +31 652648354
walter.kroeze@vodafone.com